

nogen egentlig Control langt mindre Overbestyrelse af Ministeriet. En saadan Stiftelse er til Exempel det Classenske Fideicommis. Jeg nævner saameget hellere dette Exempel, som Loven ikke vil kunne faae nogen Anvendelse paa dette Gods, der allerede har faaet Bevilling til at sælge, og uden Tvivl holder sig til Bevillingen. Med Hensyn til slige Godsfer, hvor Bestyrelsen, ikke Ministeriet, har denne Myndighed til at kunne raade, ordne, administrere Godsset paa samme Maade, som Majoratsbestidderne i deres Besiddelsestid bestyre Majoraterne, kan der vistnok ikke være Noget imod, at Lovens Regel kommer til Anvendelse. Disse Godsfer staae forsaavidt ganske i Klasse med Fideicommisgodser, og man kunde vistnok indrømme, at de nævnte Bestyrere kunde ligesaagodt sælge det til Stiftelsen hørende Bøndergods som Majoratsbestidderne, naar blot Ministeriet har fundet de foreslaaede Kjøbesummer antagelige; da Ministeriet ikke har nogen Bestyrelse, saa er det naturligt, at Ministeriet ikke kan være besejlet til nærmere at fastsætte Salgsvilkaarene; i alt Fald vil det ikke kunne bestemme Noget ud over det, vedkommende Bestyrere ville gaae ind paa. Saaledes er det jo ogsaa med Hensyn til Majoraterne. Ministeriet kan, naar der er Spørgsmaal om at give Bevilling, sige, at man vil ikke andrage paa Bevilling, medmindre de Bestemmelser optages, som Ministeriet ønsker; men det berører ganske paa Majoratsbestidderen, om han vil, naar en sliq Betingelse stilles, søge Bevilling eller ikke. Derimod forholder det sig anderledes med de offentlige Stiftelser, og man kan ikke nægte, at, hvad den ærede 2den Landstingsmand for 11te Kreds (Schulin) bemærkede med Hensyn til Udtrykket „Bestyrerne“ i første Linie, tildeels er begrundet. Der gives for disse Stiftelser mange forskellige Bestyrelser, mange forskellige Grader i Bestyrelsen. Der er meget ofte ved de større Stiftelser en Inspecteur, dernæst en Inspection, saa en Direction, og endelig har Ministeriet Overbestyrelsen af disse Stiftelser. Naar nu Bestemmelserne i Fundatsen tillægges Ministeriet Overbestyrelsen, saa forekommer det mig dog, at det ikke vilde være rigtig, at en underordnet Bestyrelse skulde kunne gjøre sin Mening gæl-

dende, naar der var Spørgsmaal om, hvorvidt Salg skulde finde Sted eller ikke, imod Ministeriet; men, saaledes som Paragraphen er affattet, forekommer det mig, at de underordnede Bestyrelser nærmest maae antages at skulle have den Ret, der her ogsaa tillægges Embedsmænd med Hensyn til Embedsgodset, at de kunne foreslaae et Minimum for Salget, saaledes at, naar dette findes at være billigt, saa at der i den Henseende ikke er Noget at indvende derimod, har den underordnede Bestyrelse en Ret til at sælge, skjøndt Ministeriet mener, at der ikke bør sælges under de nærværende Omstændigheder, eller i alt Fald ikke under saadanne Vilkaar, paa hvilke vedkommende Embedsmand eller underordnede Bestyrelse maatte være tilfunds at sælge. Jeg troer derfor, at, naar man vil tage disse offentlige Stiftelser med, saa maa Salget af Bøndergodset være afhængigt af vedkommende Ministeriums Tilladelse. Loven gaer jo ogsaa ud paa, at der kan sælges saavel til fuldkommen Eiendom som til Arvesæfte; men, hvilken af Delene der er det Rigtige, det er et Spørgsmaal, som under visse Omstændigheder kan være meget tvivlsomt. Ogsaa i saa Henseende kunde der opstaae forskellige Meninger imellem vedkommende Embedsmand, som vilde sælge en Bøndergaard, henhørende til Embedet, eller den vedkommende underordnede Bestyrelse af en Stiftelse og Ministeriet, og det forekommer mig da, at man paa ingen Maade, saaledes som Forholdet er ordnet, kan tillægge den nævnte underordnede Bestyrer en afgjørende Mening i saa Henseende imod Ministeriet; men at han kan gjøre sin Mening gældende imod Ministeriet, forekommer mig dog ligefrem at følge af Lovens Ord. Det hedder nemlig, at disse Bestyrere og Embedsmænd paa lige Maade skulle være berettigede til at afhænde Fæstegodset, efterat Minimum er fastsat af Ministeriet. Altsaa, Minimum kan bestemmes af Ministeriet; men, naar dette er behørigt bestemt, ligger den nævnte Rettighed hos den underordnede Bestyrer. — En mindre betydelig Bemærkning, der kun angaaer Resdactionen, skal jeg dog ogsaa tillade mig at fremsætte med Hensyn til denne Paragraph. Det er tidligere, under den tredje Afstemningspost, vedtaget, at der skulde gøres et Tillæg